

мъжа си, защото това ще означава, че е била с друг” (ж., София) (цит. по Карамихова 2003: 212). Резултат от всичко това са многобройните деца в семейството и многото аборти.

Когато жената не иска непрекъснато да ражда, може да направи и магия. „Най-известната личност в новото село (кв. Столипиново в Пловдив, нач. на XX век – б.а.) бе старият Асан, по занаят врач (народен лекар) и ... магьосник. Какви ли не жени ходеха при него да им прави магии.

....На друга мъжът и додява с неговия азгънлък (страст). Вече имат голяма челяд, а той още не мирясва. Като заспят другите, той шавне, а тя го мисли за заюснал (заспал), щипне я, дръпне я полека към себе си, пухти, без да иска да знае, че тя е каталясала за сън. Не че го мрази, но стига толкова. Ами ако, недай боже, пак „шупне коремът й!“. И за това Асан има илач – тя трябва да отскубне косъм от косата му, когато захърка, но да гледа да е по-длъжък, да го увие в книжле и да преспи с него. На другата нощ да го сложи в парче американ заедно с половин лъжичка счукан буз (лед) и като почне да я връхлита, тя скришно да го мушне под възглавницата му. Както се стопява бузът, така ще се стопи и азгънлъкът му!” (Алваджиев 1971: 87-88).

С уважението, което крепи брака, се свързва и *ревността*. Тя заема особено важно място в семейните взаимоотношения на циганите/ ромите. „Който циганин да ти каже, че не ревнува жена си, не му вярвай!” (м., кв. Момин брод, Лом) (цит. по Карамихова 2003: 211). Най-голямата обида за един мъж е жена му да му изневери. А когато мълвата се разнесе из махалата, той става обект на подигравки, загубва уважението на околните. Обикновено вината се вменява на жената, а не на чуждия мъж. „Ако чужди жена и мъж се гледат, по-голямата вина е на жената. Тя трябва да познае от погледа какви са мераците му” (ж., 53 г., фичери, Стара Загора). „На улицата да говори с някой непознат, това е абсурд! Да му каже къде живее някой или нещо такова – да, но да говори, да се смее: не може!” (цит. по Карамихова 2003: 84). В същото време изневярата на мъжа се радва на публични хвалби и обсъждане в типично мъжките пространства.

Ревността е една от съществените причини за тормоз на мъжа над жената не само в съвременността, а и назад във времето. В обяснителната ведомост за станалите произшествия на Новозагорското околийско управление за м. юли 1929 г. е записано: „С рапорт №9 от 5 юли 1929 г. кметът на с. Караджа Муратлии (дн. с. Еленово, Новозагорско – б.а.) донася, че на същата дата през нощта жител на общината му – Стоян Станчев Георгиев, български циганин на 42 години, заклал съпругата си, 25 годишната Мария Стоянова, за това че тя му е изневерявала и за лошите обноски към него” (ТДА Сливен, ф.37-к, оп.3, а.е.19, л.54). „Зинка – гражданка... Едничка в елегантното циганско семейство